

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 584/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Petrom Starinským, advokátom, Panenská 13, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 45C/6/2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. septembra 2025, ktorú doplnil 10. septembra 2025, domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu.

2. Bez toho, aby k ústavnej sťažnosti priložil dôkaz o tomto inom zásahu do jeho ústavných práv, uvádza, že žalobou z januára 2024 sa domáhal náhrady škody 780 eur, jeho žaloba bola zamietnutá rozsudkom z apríla 2025, ktorý mu bol doručený až 31. júla 2025. Okrem toho namieta nesprávnosť rozsudku a postupu polície pri dokumentovaní škodovej udalosti. Vo svojej argumentácii odkazuje na zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II.

3. S ohľadom na argumentáciu advokátom zastúpeného sťažovateľa nemožno neuviesť, že na konanie o ústavnej sťažnosti nemožno použiť zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, keďže ešte v roku 2018 bol zrušený zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Vzhľadom na vyčíslenie trov konania advokátom zastúpeného sťažovateľa na 450 eur možno dať

sťažovateľovi, či skôr jeho advokátovi, do pozornosti, že podľa § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov už od začiatku roka 2024 vo veciach zastupovania pred ústavným súdom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje jednu štvrtinu, a nie, ako to bolo predtým, jednu šestinou výpočtového základu.

4. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde nepriložil dôkaz o tvrdenom zásahu do svojich ústavných práv. Nie je dôvod takýto nedostatok zákonom predpísanej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Na to v konaní pred ústavným súdom slúži zastúpenie advokátom. Preto pre nesplnenie tejto zákonom ustanovenej náležitosti bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde možno prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou sťažnosťou, len ak spĺňa zákonom ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

5. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní nemusel dožiadaním dotknutého orgánu verejnej moci zabezpečiť dôkaz o tvrdenom zásahu do ústavného práva. V prípade sťažovateľa ide o nekomplikované pripojenie kópií listín, ktoré preukazujú začaté a stále prebiehajúce konanie.

6. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci advokátom zastúpeného sťažovateľa dôvod na jeho materiálne vedenie, prostriedkami ktorého by ústavný súd sťažovateľa vyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo sám, hoc aj na návrh sťažovateľa, pripájal spis okresného súdu. Je povinnosťou sťažovateľa pripojiť dôkaz o inom zásahu do ústavných práv. To platí osobitne v situácii, ak je argumentácia sťažovateľa, ktorý je zastúpený advokátom, poznamenaná odkazmi na už niekoľko rokov zrušený zákon o ústavnom súde. To len potvrdzuje to, že nepriloženie dôkazov o inom zásahu do ústavných práv sťažovateľa bolo spôsobené hrubou ignoranciou právnych predpisov upravujúcich konanie o ústavnej sťažnosti. K tomu však pri zastúpení advokátom nemá dochádzať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu